

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXIV. Quomodo Acaciani Ariminensem Synodum comprobaverint.
Item nomina Episcoporum qui depositi sunt, & crimina propter quae sunt
depositi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CONSTANTIUS.

καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐπέιδη ταῦτη ἐπαι-
νεῖν, τὴν γραφήν λογίζομεν τὸ τέλον δὲ
μιαὶ σωμελθόντων πάνθε. καὶ ὡς τόκη ἀν-
άμαρτος ὄμοιον ὁμολογεῖν οὐ μόστιον καὶ μη-
δὲ απὸ διαφέρεντα ἔνοσαν, εἰδόντας τὸν
ἀγώνας τῆς ιερᾶς γραφῆς μὴ χειρότο, ἐνισο-
διαματῷ τὲ καὶ αναμφοτέλειᾳ σύνοματι τὸ
ὄμοιον, τὴν αὐτὴν σημασίαν ὁμολογοῦσί
ποιεῖν ἔχων γνώμην, ὁμονοεῖν καὶ εἰλθυσετάς
πληκτόπικες πεῖται τὴν ἐμβεβεῖσαν ὥστε τέλον
δημιουργούσι σωμελθόντων ἑτοιμαζόρδρος τε τῇ
ιερείᾳ τοῦτο τοικινὸν πομπὸν, καθάρω-
ματος ἔθετον τὴν νυμφείαν τὸ πατέρας αὐτοῖς
ιανεσίαν μίλιον, πᾶσαν τὴν ἡμέραν καὶ πολὺν
τὸπον αειστοι νυκτὸς αἱαλῶσαν μετάξειν τέλος
πληκτόπικον, διαγνωσκων εἰσότε δηλητὴ δια-
κηρυξιστήριον εἶδε δημιουργός καὶ οἱ ἐκ τε-
λεκάνειας αὐτοῖμοι τοικινοί.

A ipse ad eam formulam approbandam inductus est; cum apud se reputaret multitudinem eorum qui Ariminii convenierant: Et quod nequaquam aberraverit is qui similem confiteatur aut consubstantialē: nec ullum apud se discriberet sit quoad sensum, si quis nominibus quidem ignotis sacræ Scripturæ minime utatur: æquivalente autem vocabulo & extra controversiam posito, simili vide-licet, eandem sententiam confiteatur. Cum igitur Imperator animo suo ita sentiret, præcepit Episcopis ut in fidem ab Atiminensi Concilio expositam consentirent. Cumque postridie ad solennem Consulatus pompam se pararet, sicuti moris est apud Romanos Calendis Januarii, totum diem, & in sequentiis noctis maximam partem consumpsit cum Episcopis, disceptans donec legati qui à Seleuciensi Concilio advenierant, formulae fidei ab Ariminensi oppido allatae subscriptissimè.

CAPUT XXIV.

*Quomodo Acaciani Ariminienses Syno-
dum comprobaverint. Item nomina Epi-
scoporum qui depositi sunt, & crimi-
na propter quae sunt depositi.*

ΟΙ' ἐδιμφὶ ἀκάνιον ἐπιμείναντες πιν
χερίον τὸν κωνσταντινουπόλει, μέτεκ-
παντού σὺν ἐμῷ Βιβλιοῖς Ἐπικόπτες ἐν οἷς
πηγμάτες ὁ χαλκηδόνιον, Κέζλφίλας ὁ
ἢ γότθων πενήκοντα ἢ σῆνες, εἰς ταυτὸν
παιᾶνθον, Κέζεβαίωσαντὴν τὸ δρυμεώ
πιρωδῆσσαν γραφὴν, ταρρωδέντες, Σλο-
τέετίαν ἡ Τάσσασιν ἐπὶ Θεῶν ὄνομαζεν μηδ'
ἴλιος τοῦτο ταύτην ἢ τὴν γραφὴν Δηοκεκη-
μένην πᾶσαν ἀλλιν, ἢ ψυρωδίην ἢ μέλλε-
σαι ἐπὲν ἡ ταῦτα ἔπειτας καθαυρέσσον δέ-
κτη τῆς διακονίας, ὡς ἐρειπώς καὶ ταῦτα ἔν-
δικτον θρίας ἐπικληπιατικῆς ταρρωρέσσεως
παταδέσσος, συγγεέφοντά τε καὶ τὰς δια-
λέξεις δυσφήμως ποιεύμενον, ταρρεχῆς τε
καὶ σάσσων ταῖς ἐπικληπίαις αἵτιον λέγε-
ται δὲ ταῦτα τινῶν, ὡς σὸν δηλὸν γνώμης
τέτον καθεῖτον, αὐτὸν ἀφοιτέμενον καὶ ταῖς
τοῖς αὐτοῦ δόξαις ταρρές Βασιλέαί διε-
βαλλοτο γαλεὶς τὰ αὐτὰ φεροντεῖν δηοκη-

Porro Acaciani cum aliquamdiu substitissent Constantinopoli, Episcopos ex Bithynia evocarunt: inter quos erat Maris Chalcedonensis, & Uſila Gotthorū Episcopus. Cumq[ue] eisent numero quinquaginta, in unum collecti, formulam fidei quæ Arimini recitata fuerat, suffragiis suis comprobarunt, hoc tantum adjecto, ne quis in posterum substantiam in Deo aut hypostasin diceret; utque præter hanc formulam reliquæ D omnes, tam quæ antea scriptæ, quam quæ postea scribenda essent, condemnarentur. His rebus confectis, Actium diaconatu exuunt, utpote qui libros contentiosos & ad ostentationem scientiæ, à more institutoque Ecclesiastum alienæ, compositos scriberet, & in disputando impiis vocibus uteretur, tumultus denique ac seditionis in Ecclesiis auctor fuisset. Sunt qui dicant, eos non sponte, neque ex animo Actium depoluisse; sed ut apud Imperatorem purgarent se ea suspicione, quæ de ipsis concepta erat. Accusabantur enim quod cum Actio idem sentirent. Post hac

abutentis Imperatoris ira, qua ille A
adversus Macedonium ob ea qua supra diximus, erat incensus, Macedonium Episcopatu abdicant: ac preterea Eleusium Episcopum Cyzici, Basilium Ancyrae, Heortasium Sardium, & Dracontium Pergami. Ac licet in doctrina fidei inter se dissentirent, tamen dum istos deponerent, fidem eorum nullatenus reprehenderunt. Sed crimina illis objiciebant, in commune quidem omnibus, quod Ecclesias perturbassent, & adversus Ecclesiasticas leges deliquerint. Privatum vero singulis objiciebant: Basilio quidem quod Diogeni cvidam Presbytero Alexandrino per Ancyram iter facienti, chartas abstulisset, & verbera intulisset: quodque Provinciarum rectoribus precepisset, ut clericos quosdam Antiochenes & ex Provinciis ad Euphratem sitis, Cilicas item & Galatas & Asianos, indicta causa, exilio aliquis suppliciorum generibus condemnarent: ita ut illi ferrea perpessi sint vincula, ac præterea facultates suas militibus ipsos deducentibus, redemptionis loco dederint, ne contumeliis afficerentur. Acculabant etiam illum, quod cum Imperator Actium & quosdam ejus asseclas ad Cæcropium duci jussisset, causam dicturos de crimibus, quæ illis intentabat, perlausisset Basilius ei cui ea res ab Imperatore commissa fuerat, ut ea quæ ipse vellet exequeretur: quodque ad Heterogenem Praefectum Prætorio & ad Consularem Syriae scripsisset, quinam & quo loci deportandi essent, & quod postea cum Imperator illos ab exilio revocasset, id ille non permisisset; Principibus ac sacerdotibus sece opponens. His addebat, quod clerus Sirmiensis Ecclesia aduersus Germanium concitasset: & cum eodem Germanio & Ursacio ac Valente communio- D
nem se habere scribens, eos tamen apud Episcopos Africae insimulasset: eaque de re accusatus, negasset ac pejerasset: convictus vero, perjurium cavillando eludere conaretur. Ad hæc quod Illyriis, Italis & Africis dissidii ac tumultus causa exstitisset, & eorum quæ Romanæ Ecclesiæ contigerant, auctor fuisset. Item quod cum ancillam in vincula conjici curasset, falsum confiteri aduersus dominam suam adegit: & quod turpis vita hominem, qui mulierem

σάρδιοι δὲ τῇ ὥρᾳ Βασιλέως, ἦν κατὰ μακεδονία εἶχεν ἐπὶ τῶν πορῶν εἰρημένων, καθαρότιν αὐτὸν καὶ ἐλευθερωτικύπικε ἐποκοπον, καὶ Βασιλεῖον τὸ σκήνεος, καὶ ἑορτάσιον τὸν σάρδεον, δεσμόποιον τὸν περγάμον: μαφεζοῦντο τε φέλογματο, ἐπὶ τῷ καθαρεύτερος, ἐσκέψασθαι ἐπῆγον, καὶ ἡ μὴ πᾶσι, εἰπαλποτιας ἐπεργάζεται, καὶ εἰς τὸν εὐ-
παικτικὸν νόμους ζένιμαρτον: οὐταντος κατέβασθαι ἐπέφερεν, Βασιλέω μετεπέβασθαι περισσότερον ἐπὶ τῆς ἀλεξανδρινῆς ἀγκυραν διοδεύοντα, χαρακτήρειον αἴθελετο, καὶ ἐτύπωτε: Εἰ κατεπέβασθαι τῆς αἰνιοχείας, Εἰ τοῦτο τὸν ἐνφράσιον ταμών, κίλιμάς τε καὶ γαλάτας καὶ ἀστικῶν ὑπερβολῶν φυγαῖς αἰλαῖς πυροπλάνων αἰκείτως τοῖς ἀρχαῖσι ἐπέτασθαι καὶ σιδηρῶν αὐτὸς πειραθῆνας δεσμός, καὶ οὐτας τοις περιστολέσιν τοῖς ἀπάγοτοι ποιῶνται, ἵνα μὴ οὐδεὶς λαταρίας ἐπιλέγῃ δὲ αὐτὸν, καὶ ὡς Βασιλέως περγάμοντος ἀχθεῖται περὶ τοὺς περιστολέσιν αὐτοῦ, διπολυγομονεύοντος ἐνεκάλεται, πέπεικε τὸν ἐπεπεικτὸν τὸν τοῦ κρατεύοντος περγάμοντος, αὐτῷ ἐδόκει πράξαι: ἐρμοθεῖσθαι τοις τῷ σημερινῷ, καὶ τὸν κρατεύοντος στρατηγὸν, τίνας τε καὶ ὅπῃ καὶ μεταδηναῖς καὶ τὸν Βασιλέως μέγαλατα μέντος τέτοιος διπολυγομονεύοντος περιστολέσιν, ἀρχαῖς καὶ ιερόσιμοι στρατηγοί: περιστολέσιν δὲ ὅπῃ καὶ γενικαῖτο ἐν στριμώνιον κατέργεται ἐπανέσπειτο, καὶ πολιορκεῖται αὐτῷ καὶ ξέλεπι καὶ ἔργακιον καθαρίσαται αὐτοὺς περὶ τὸν αἴθελον τοπόντος ἐγκαλέρημός τε πρέπει, ἐπιστρέψειται καὶ Φωραύεις, ἐπεκτείνεται πίστεως τὸν ἐπιορκίαν καὶ διγονοτικάστων αἵτιον ἐγένετο ἴνυροις: Εἰ τοῖς καὶ αἴθερις, καὶ τοῖς φέλογματος μαίων εὐπαικτοῖσιν συμβάντων δεσμῶν πλέονται περιστολέσι, εἴσιτο Φαλαρίδης καθομολογεῖ τῆς διατάξης καὶ αἴθρα αἰχγεῖται βεβαιάστω,

γάμος γυναικὶ συμβιοῦσα, ἐβάπτισέ τε καὶ διακονεῖ τῷ Θεῷ ιερίωσεν αὐτοῦ ψρόμηδρον, εἰκὸν ἔχοντος τῆς ἐκκλησίας· καὶ στὶ γε ὡρὰ τῇ ιερὴν τεσπεζαν σωματοσίας ἐποιέετο, ψρόμηδρος τε, καὶ σὺν κληρικοῖς ἐπόμνησιν φωτισθάζων· μὴ κατηγορεῖν ἀλλήλων· εἴναι δὲ ταῦτα τέχνηις τῶν ἀυτὸν προετοπώτα τῷ κλήρῳ, τὰς τῷ ἑγκαλεύντων κατηγορίας διαφυγεῖν· βασιλείαν μὴρ ἦν, ὡς ἐν Βερσαχεῖ εἶπεν, τάδε αἵτια τῆς καθαρέσσεως ἐποιεῖτο· ἐνσαβίου δὲ, οὐ πρῶτον μὴρ ὡς ἡνίκα τρεσβύτερος ἢ προκατεγνώκει αὐτὸς ἐνλάπιος ὁ πατέρε, καὶ τῷ ἑυχῶν ἀφέωτεν, Ἡπειροπόταν τῆς ἐν τῆς ἐν καππαδοκίᾳ ἐκκλησίας καταγρείας· μὴ δὲ τότε ἐν νεοκαταρείᾳ τῷ πάντου, καὶ σωμόδυοι αἱκονιῶντες· ἐγεγόνει καὶ τῷ ἑντεῖον τῷ κηνσαντικούτωλεως Ἐπισκόπου καθηρέθη, Ἡπειροπότεροι ποιοὶ αἱς ἐπετερψάντης καταγραφεῖς· ἐπειτα δὲ ὡς καὶ δέον διδάσκοντες τῷ καὶ προφήτῃ τῶν ἐν γάγγραις σωμεληθέτων· Ἡπειρός τε τῆς ἐν αἰγαλοειδείᾳ σωμόδυοι, Ἐποκνίας ἑάλω· καὶ στὶ ἀνατετέπειν Ἡπειροπότεροι ταῦτα δέξανται τοῖς ἐν μελίνῃ σωμεληθέσι· καὶ πλειστοὶ ἐγκληματοὶ ἔνοχοι· οὐν, δικασίς ιερίς εἴναι, καὶ ἐπεροδέξαντες ἀλλαγὴν πεινάτε· ἐλεύτοιν δὲ καθεῖλον, ὡς ιερεύλειον πνεο τύχον τὸ χρύσον, ιερέα τοιτάδε προκλέόντος ψρόμηδρον, Ἡπειροπότεροι γραφέντα, καὶ Σητητέον δύται, τη διὰ τέτο Φυγάδα ἐν κυζίκῳ διακονεῖσα, διακονίας Θεῷ αἰσθεσκόπιας θύμησε, χειρισμούντων ψρόμηδρον· καὶ εὖτε τοιτον ὄντα μῆτρα μαθών, τῆς ἐκκλησίας ἔχωσε· καὶ ὡς ὡρὰ μέση τῷ χαλκιδόντερος Ἐπισκόπου, δὲ ἐποιησάντας τῆς σωμόδουν, αἱδησας καλεγνωσμήρες, εἰκόνισιν αἴφιονδύρες, ἔχειε ποιησεῖν αἱκείτους· παρτάσιον ἐν καθεῖλον, ὡς Ἐπισκόπον παρθενοῦ ψρόμηδρον μητσωπανεσάντων τῶν ἐν λυδίᾳ Ἐπισκόπων· δρακόντιον ἐν τὸν περγάμον, ὡς προστεργον ἐν γαλαπάτα ἐποκοπέντε.

A nequaquam nuptiali fœdere sibi copulatam domi habebat, sacro lavacro tinxisset, & ad diaconatus officium promovisset. Præterea quod medicum quandam circumforaneum, qui multarum cædium auctor exstiterat, ab Ecclesia non segregasset. Postremo quod ad sacram mentiam conjurations facere solitus esset, diras imprecatio[n]es concipiens, & clericos jurare compellens, nunquam se mutuo accusatu[ro]s. H[ec] autem callide ab ipso fieri dicebant, ut ipse qui universo clero præerat, criminantium accusationes effugeret. Et hec quidem sunt causæ, ut compendio dicam, ob quas Basilium à se depositum esse scripsierunt. Eustathius autem depositus est, primum quidem propterea quod cum Presbyter esset, pater ipsius Eulalius Episcopus Cæsareæ Cappadocia, ipsum prius damnaverat, & à precum communione separaverat. Postea vero eo quod apud Neocæsaream Ponti urbem excommunicatus fuerat à Synodo: & ab Eusebio Constantino Episcopo depositus, eo quod in quibusdam dispensationibus ipsi commissis, parum fidelis deprehensus fuisset. Deinde tanquam fecus quam oportet prædicans, & agens, & sentiens, à Gangreni Concilio Episcopatu[m] exutus fuerat; in Antiocheni autem Synodo perjurii convictus erat. Et quod decreta eorum qui Melitinae congregati fuerant, subvertente conaretur: quodque ipse multorum criminum reus, tamen judex esse veller, & alios hereticos appellaret. Eleusum vero idcirco deposuerunt, quod Heraclium quandam patria Tyrium, qui flamen Herculis illic fuerat, & accusatus maleficij, atque ob id perquisitus, fugiens Cyzicum se receperat, temere ad diaconatum promovisset, cum is Christianam religionem se colere simularet, cumque illum ejusmodi esse postea didicisset, eum tamen ab Ecclesia minime præcidisset. Item quod nonnullos à Mari Chalcedonis Episcopo qui etiam huic Synodo interfuit condemnatos, cum Cyzicum venissent, inconsulte ordinavisset. Heortasius autem ideo distinctus est, quod absque consensu Episcoporum Lydiæ, factus esset Sardiorum Episcopus; Dracontium vero Pergamenum ideo deposuerunt, quod in Galatia prius Episcopatum gessisset.

Dddd iii

Proinde utramque ordinationem, ut potest illegitima infirmarunt. Post haec iterum convenientes, Silvanum depo-
nunt Episcopum Tarsi, & Sophronium Pompeopolis in Paphlagonia: Elpidium item Satalorum, & Neonam Episco-
pum Seleuciae in Isauria. Ac Silvanum quidem deposuerunt, propterea quod vesaniae auctore ac signifer ceteris exti-
tisset, tum Seleuciae, tum Constantino-
poli: & quod Caftabensi Ecclesiae Theophilum quandam præfecisset, qui prius ab Episcopis Palæstinensibus Eleuteropolis Episcopus fuerat ordinatus, juramentoq; sele obstrinxerat, nunquam se alium Episcopatum suscepturnum absque illorum consensu. Sophronium vero abdicarunt, tanquam avarum, & quires Ecclesiae oblatis vendere, & in questum suum vertere conaretur: & propterea quod post secundam ac tertiam vocatio-
nem ægre comparvens, de criminibus sibi illatis causam apud ipsos dicere no-
luisse, sed extraneos judices elegisset. Neonam vero ideo deposuerunt, quod ut Annianus Antiochenum Episcopum in sua Ecclesia ordinaretur, impense itu-
disset. Et quod nonnullos sacram scripturarum & Ecclesiae legum penitus ignatos, cum decuriones essent, inconsiderate Episcopos ordinasset. Qui postea opum suarum possessionem sacerdotio prætulerunt, scripto que testati sunt, male se bona sua retinendo publicis muneribus fungi, quam bonis suis exutsos, Episcopatum gerere. Elpidium de-
nique abdicarunt, eo quod ad tumultum excitandum Basilio sele adjunxi-
set, & auctorem ac magistrum se præ-
buisset immodestia: quodque contra decreta Melitensis Synodi, Eusebium quidem qui Presbyterii gradu motus fuerat, in pristinum locum restituisset: Nectariam vero quandam, quæ ob pa-
ctorum ac jurisjurandi fidem violatam à communione suspensa fuerat, ad diaconatus officium promovisset; cum tamen juxta leges Ecclesiae, nullum ei honorem capere liceret.

A καὶ ὡς τοῦτον τὸν ἐφ' ἑκάστερῳ χιερῷ οὐ
ἔλυσαν. Τῆτετοις ἀνθίσ σωματίους, οὐ-
ταιρέστι σιλεανὸν τὸν ταρσὸν ἐπισκόπον, καὶ
σωφρένιον τὸν πομπηῖς πόλεως τῆς πα-
φλαγόνων, ἐλπίδιον τε τὸν σαλατῶν, καὶ
νέωντα τὸν ἐγερθεῖσα τῆς ισαυρίας καβ-
λον ἐτιλεανὸν, ὡς δέχηγον ψρόδρομον δι-
νοίας τοῖς ἄλλοις, ἐν τε σελινεια καὶ κα-
σανικόπολει καὶ θεόφιλον περγαλατίας
κασαβάλοις ἐκκλησίας, ἐλσινεργίας
ἐπισκόπον χιερότεντα περγαλατήριον
ἐπισκόπων παλαιάντος, καὶ ἐπομοναν
τοῦ γνώμων εἴρεσον μὴ ταῖσιναι πε-
πνίν. σωφρένιον ἐτιλεανὸν, ὡς πλεονεκτεῖν καὶ πα-
λέσσειν ἐπιχειρεῖσα τὰ περγαλατήρια
ἐκκλησίας, καὶ μὲν πλῆσιν περόπολις θεο-
ρεον, ἐπειδὴ μόλις ἀπόνηπος, μὴ εθείσαι
παρ' αὐτοῖς ἀπολεγόντας περγαλατήρια,
ἀλλὰ σὲν ἔξωθεν αἱρεῖσθαι διαβά-
νειναί ἐτι, ὡς ἐπὶ τῆς ιδίας ἐκκλησίας πε-
ράσαντα ἀνιανὸν χιερότενταν αἰνιχι
ἐπισκόπον καὶ ἀπέιρτος πνάς ιερῷ ψρῷ
καὶ θεομήρῳ ἐκκλησίας, αἰσχυνέπιον πε-
ράσθιανδής οὖτας, ἐπισκόπιος καταστά-
σι οὐ ταῦτα χειμάτων ήποτε τῆς ιερ-
σώμης περιστήσαν, Καὶ ἐμέρφως ἐπο-
τας ξύσις ἔχοντες λείτρηγεν, ηδίκατο-
των ἐπισκόπειν· τὸν δὲ ἐλπίδιον, οὐ βε-
σιλείων ἐπὶ ταρσῷ συμμίχασα, καὶ κα-
γηλεῖς ψρόδρομον αἰταξίας· Καὶ τῷ ταῦ-
ταντα τῇ σὺ μελίνη συνέδω, ἐνθέσιν μὲν
αὐθρα καθηριμένον περσεύερει περο-
ταστήσαντα νεκταξίαν δὲ τινα διατάσσεις
συμβικῶν Καὶ ορχων ἀκονώμων ψυστή-
ντων, διακονίας ἀξιωσαντα, μὴ μελοντή
μητῆρα τετράνομοντες ἐκκλησίας.